

Biosphere reserves biosférické (biosférne) rezervácie – rezervy biosféry

Na jeseň 1993 sa v súvislosti s konštituovaním Slovenského národného komitétu programu UNESCO Človek a biosféra (MaB) diskutovalo o štatúte SNK MAB a programovej orientácii jeho práce. Vzhľadom na to, že jednou z priorit tohto výskumného programu je problematika nového funkčného typu území, pre ktoré sa u nás nie celkom šťastne zaužíval názov biosférická rezervácia, inicioval autor tejto poznámky diskusiu k slovenskej terminológii koncepcie „biosphere reserves“.

„16 rokov vyhlásovania a existencie území nazvanych **biosphere reserves, réserves de la biosphère** ukazuje, že sa nepodarilo zabrániť tomu, aby čoraz viac konvergovali k chráneným územiam klasického typu (rezervácie, národné parky). Originálny prínos tohto medzinárodného programu však bol práve naopak, v zdôraznení integrácie ochrany prírody a nekonfliktného využívania prírodného prostredia tak, ako bola neskôr formulovaná v medzinárodných stratégiách Naša spoločná budúcnosť a Staráme sa o Zem. V rozpore s pôvodným zámerom sa označenie biosférická rezervácia ako mašla uvádzalo na existujúce národné parky a iné prísnne chránené územia.“

Iniciátori programu biosférických rezervácií požadovali, aby územia tohto typu zahrnovali popri unikátnych ekosystémoch a reprezentatívnych ukážkach prírodných biomov aj ukážky krajiny s tradičným využívaním a výrazne zmeneň, príp. degradované ekosystémy, ktoré sa môžu v rámci tohto programu revitalizovať alebo renaturovať. Zmyslom takejto kacfskej miešanky je odstrániť v širokej verejnosti zakorenenu predstavu, že hlavným poslaním ochrany prírody je obmedzovať hospodárske aktivity a prevažne najmä zakazovať. To v konečnom dôsledku vedie k vyárendovaniu územných kompetencií a rozšírenej mienke, že ochrana prírody sa má staráť o „zverené“ chránené územia a ostatok je tu pre nerušené uspokojovanie ľudských materiálnych potrieb.

Kým v niektorých jazykoch a kultúrnych súvislostiach slovo reserve znamená rezerváciu, avšak nie len tú, v slovenčine sa jednoznačne spája s akousi konzerváciou a zakazom takmer všetkých aktivít. Získavať v takejto situácii podporu verejnosti pre tzv. biosférické rezervácie, čo z jej pohľadu znamená ďalšie zákazy a obmedzenia, je málo perspektívna námaha. Máme však šancu terminologicky, a potom aj koncepčne, dať jasne najavo, že rezervácia jej len špecifickým prípadom kultivovaného vzťahu človeka k prírodnému prostrediu. Potrebným, ale jedným z viacerých a zároveň nie izolovaným, ale integrovaným.

Pritom, ako všetci (aspôň všetci členovia NK MaB) dobре vieme, že rezervácia je skutočne len jednou zo 4 časťí

(zón) a celá biosférická rezervácia musí klásiť dôraz na dlhodobú udržateľnosť z hľadiska každodennej praxe, ako aj výchovy a verejnej podpory myšlienok, ktoré prešli aj do Agenda 21.

Tieto úvahy ma viedli k tomu, aby som sa pri schvaľovaní štatútu SNK MaB pokúsil upozorniť na strategický význam používania účelnej terminológie a navrhoval zo zotváčnosti používaný termín biosférické rezervácie postupne nahradíť označením **rezervy biosféry**, ktorý pokladám z hľadiska cieľov programu biosphere reserves za najúčelnnejší.

Tento termín by sa mohol v štatúte používať paralerne s tam navrhovaným b. r., hoci aj v tom prípade by z jazykovedeného hľadiska bolo správnejšie označenie **biosférne** (sférický sa týka gulovitého tvaru).“

Pre potrebnú zmenu hovorí aj to, že pred mnohými rokmi s podobnými pripomienkami vystúpili v Českej republike prof. Jeník a dr. Hejný a navrhovali namiesto termínu biosférické rezervace používať **biosférni fondy**. Neuspeli, pretože sa rátalo s tým, že názov biosférická rezervace má väčšiu šancu dostať sa do zákona o ochrane prírody!

Po polroku, na júnovom zasadnutí, vyhodnotil SNK MaB názory jednotlivých členov, ale problém jednoznačne neuzávrel. Napriek tomu, že sa písomne vyjadrila iba časť členov komitétu, mienka bola rozdielna. Argumentáciu ku koncepčným súvislostiam sice väčšina akceptovala, ale ako protiargument sa uvádzal, že netreba meniť vžitý termín.

Mikuláš J. Lisický

„Přírode nemůžeme poroučet jinak,
než že ji poslechneme.“

Francis Bacon